

РЕШЕНИЕ

№ 5168

гр. София, 14.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разглежда дело номер **10306** по описа за **2024** година докладвано от съдия Стоян Тонев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Административен съд - София-град е сезиран с касационна жалба на О. П. М. от [населено място], срещу Решение № 1853/18.04. 2024г. , постановено по анд № 8072/2023г. на СРС, 15- ти състав.

С жалбата се твърди, че решението е неправилно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Сочи се, че в нарушение на процесуалния закон касаторът е бил лишен от възможност да участва в съдебно заседание от 09. 02.2024г. пред СРС. Не са били събрани нужните гласни доказателства за разкриване на обективната истина, т.к. не била разпитана Т. Я., за която касаторът посочва, че е била с него в автомобила и е очевидец, пряк участник в събитията, които следва да се изяснят от фактическа страна. Не била разпитана и Р. Я., за чиито показания се твърди, че били от значение за разкриване на обективната истина. Иска се отмяна на решението на СРС и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав.

В съдебно заседание касаторът, редно и своевременно уведомен при условията на чл. 138, ал.2 от АПК, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касация -Началник група в СДВР - Отдел „пътна полиция“, редовно и своевременно уведомен, не се явява и не се представлява

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна и моли АССГ да остави в сила оспореното решение на СРС.

Административен съд - София град, VIII-ми касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационна жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН от надлежна страна и срещу подлежащ на касационен контрол акт, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

СРС е постановил решението си при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Видно от материалите по делото първоначално съдът е допуснал събиране на гласни доказателства чрез разпит на свидетеля Т. Я., за която се е сочело, че е очевиден на случилото се и чрез чиито показания М. се е домогвал да оспори констатациите в АУАН. В съдебно заседание от 09. 02.2024г. пред първоинстанционният съд, М. не се явил поради причини на заболяване, а именно есенциална /първична/ хипертония, за което впоследствие той е представил болничен лист от 09. 02.2024г. Действително, следва да се отбележи, че в болничния лист е посочен домашен - амбулаторен режим и липсва отбелязване, че заболяването на лицето не позволява явяването му пред органите на съдебната власт и не е представено медицинско удостоверение по образец, издадено по реда на чл.18, ал.2 от Наредбата за медицинската експертиза, в което да се съдържат такива данни. Същевременно, в същото заседание СРС е отменил разпореждането си, с което е допуснал до разпит като свидетел Т. Д. Я. по мотиви, че М. не я е довел, а по делото е разпитан полицейският служител Т., който в показанията си е потвърдил за присъствието на „жена“ по време на случилите се, претендирани нарушения, а данните за ЕГН на Т. Д. Я. се съдържат в приложена докладна записка на св.Т. относно извършената проверка

При тази процесуална хронология, следва да се отбележи, че касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. Касационната инстанция е длъжна да възприеме изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка, но само когато при установяването ѝ първоинстанционният съд не е допуснал съществено процесуално нарушение при осъществяването от него преценка на събраните по делото доказателствените материали. Касационната инстанция не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване, но той е оправомощен да извърши проверка относно изпълнението на процесуалните изисквания, гарантиращи правилното му формиране в съответствие с принципната норма на чл. 14 НПК. Вътрешното убеждение е съзнателна увереност, основана на доказателствените материали, събрани и проверени по надлежния ред при обективно, всестранно и пълно изследване на обстоятелствата по делото, анализирани и оценени поотделно и в тяхната взаимовръзка. Нарушение на тези изисквания е налице, когато решаващият съд е игнорирал доказателства /напълно пренебрегнал/, формално обсъдил или недостатъчно преценил някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване или пък не е събрал необходимите за изясняване на делото доказателства и е допуснал процесуална пасивност в нарушение

на задълженията си по чл. 13 ал.1, чл.14 ал.1, чл. 107, ал. 2 и ал. 3 НПК, чл. 84 от ЗАНН. Районният съд е длъжен да проучи фактите, чрез допустимите доказателствени средства и да прецени има ли извършени от О. П. М. нарушения с правна квалификация чл. 174 ал.3 пр.1 и 2 от ЗДвП, относно отказ да му бъде извършена проверка с технически средства за установяване употреба на алкохол и наркотици. Разкриването на обективната истина по делото, независимо от тежестта на доказване и пасивността на страните, е приоритет за дейността на съда, поради което законодателят му е предоставил възможност не само по искане на страните, но и по свой почин /т. е., служебно/ да събира доказателства, когато това се налага за изясняване на действителните факти и обстоятелства по конкретния случай, съгласно чл. 107, ал.2 от НПК. В случая, въпреки показанията на разпитания полицейски служител за наличие на свидетел на случилото се и искането на касатора, не са събрани гласни доказателства, чрез разпита на Т. Я.. Принципът за разкриване на обективната истина по стандарта на чл. 13 и чл. 14 от НПК чрез обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото изисква да се изяснят и изследват всички възможни версии, които произтичат от материалите по делото и са свързани с деянието/нарушението/ и неговия автор. Съдът е суверенен при формиране на доказателствената съвкупност, но е задължен да събира и проверява, както доказателства, които разобличават нарушителя, но така и доказателства, които го оневиняват или смекчават отговорността му по силата на чл. 107 ал.3 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, което в случая не е сторено, като не е разпитано посоченото от касатора, за свидетел – очевидец на случилото се лице. Поради изложеното обжалваното решение следва да се отмени и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС, който в изпълнение на задълженията си по чл. 13 ал.1, чл.14 ал.1, чл. 107, ал. 2 и ал. 3 НПК, във вр. с чл. 84 ЗАНН вземе всички мерки, за да осигури разкриването на обективната истина, при всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, включително като даде възможност на жалбоподателя за довеждане на посочения очевидец на случилото се или да го задължи да посочи актуален адрес на Т. Я. като я призове с оглед разпита ѝ като свидетел, да изложи конкретни и ясни съображения относно това има ли извършено нарушение на посочените разпоредби, въз основа на какво приема съдът за установен даден факт и да изложи конкретни и ясни мотиви в съдебния акт, както и да отговори на всеки един довод. При новото разглеждане на делото СРС следва да се произнесе и по разноските в касационното производство по аргумент от нормата на чл.226,ал.3 АПК.

Воден от гореизложеното и на основание на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 2, т. 2 от АПК във вр. чл. 63в от ЗАНН Административен съд София- град, VIII-ми касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1853/18.04. 2024г. , постановено по анд № 8072/2023г. на СРС, 15- ти състав.

ВРЪЩА ДЕЛОТО ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ ОТ ДРУГ СЪСТАВ НА СРС ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ .

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.